

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 203. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805117567776/facsimile.pdf (tilgået 27. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

kede sine Øjne under det hvide Sollys, der mælkeblegt og lunkent var sivet ud over den hele Himmekuppel. Sneen greb om hende som bløde forsigtige Arme, Sneblomsterne drysede over hende, duftende som frisk Æter. Mod deres skinnende Hvidhed syntes Blodet i hendes Kinder at rødme som Mandelblomster. Det var en egen salig Svimmel saaledes at flyde ind i sig selv, at høre sit Blod synge, sine Millioner af Celler virke og sysle mellem hverandre.

Hjertet slog saa støt og stærkt, undertiden slog det et haardere hulkende Slag, truede et Øjeblik med at standse og flød saa videre.

Engang holdt det inde usædvanligt længe — det var som hun skulde kvæles — hun slog Øjnene op i Angst — Hjertet snublede videre — men i det samme fornam Gro dybt under sit Hjerte noget, der gled, noget, der rørte sig, noget, der levede som et Liv i Livet, et Væsen i hende selv.

Hendes stirrende Øje saa lige foran sig en lille Kvist, hvoraf Sneen var drysset. Den bar i Spidsen en lille frisk grønbrun Knop og tæt derved — vidunderligt at se — en lille bitte fuldt udsprungen rødmende Æbleblomst. Medens alle Skud var frosne af og alle Blade dræbte, medens Livet trak sig dybere og dy-